

sønderjydske Omraade er brudt med Valglovens Princip derved, at ikke hvert Amt er en Storkreds. Naar man imidlertid, jeg kan næsten sige *har* maattet bryde med dette Princip, bundet det i en tidligere, jeg kunde fristes til at sige: grænseløs Flothed med at lave Amter i det nye Omraade, idet disse Amter ikke alene er udstyrede med en Amtmand og ogsaa med en Assessor — det er for saa vidt ogsaa en Flothed —, men desuden er saa smaa, at enkelte af dem kun kunde faa een Folketingsmand, og jeg tror, at det ikke vilde være særlig praktisk at bruge Forholdstalsvalgmaaden, hvor der kun skal vælges een. Som Følge deraf har det været nødvendigt i det sønderjydske Omraade i hvert Fald at slaa to Amter sammen, og deri, at man overhovedet har maattet slaa Amter sammen, ligger altsaa Principbrudet. Er man først kommet ud over det, er det saamænd ikke noget større Brud at gaa til at slaa 2 eller 4 Amter sammen, naar man da ikke paa den Maade kommer højere op med Mandater, end at man har tilsvarende Forhold i Danmark. Og det er netop Tilfældet her; til Trods for, at der er 7 Opstillingskredse i det sønderjydske Omraade, er der alligevel ikke flere Opstillingskredse end i Odense Amt. Noget helt andet bliver det jo, hvis man gaar saa vidt, at man slaar 3 Kredse som de københavnske Storkredse sammen. Saa faar man noget, der er meget uhandeligt at have med at gøre; man faar en Stemmeseddel, som bliver upraktisk. Var der ikke Hensyn i den Retning at tage, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have saa meget imod, at man, naar man samtidig gjorde noget tilsvarende andre Steder, ogsaa slog de københavnske Kredse sammen; men en Forudsætning maatte det ganske vist være, at Amtskredsene ude i Landet blev af tilsvarende Størrelse, og dette tror jeg vil have store Ulemper. Jeg maa derfor mene, at det praktiske er det, som vi har, nemlig at man bevarer 3 Storkredse i København.

Den højtærede Indenrigsminister bemærkede, at det glædede ham, at nu ogsaa jeg havde fattet Kærlighed til Kommissionen, som jo til en vis Grad er Kød af den højtærede Indenrigsministers Kød. Jeg mener imidlertid, at den højtærede Indenrigsminister her glemmer en lille Ting, som ikke er helt uden Betydning. Vor Modvillie mod Kommissionen skrev sig jo nærmest fra, at vi ikke skulde faa nogen ny Valglov, forinden vi fik en Kommission. Nu har vi faaet en Valglov, og som de villige Mennesker vi er indenfor det kon-

servative Folkeparti, kan vi ikke have noget imod, at ogsaa andre faar noget af det, de ønsker, naar blot vi faar det, vi ønsker, og paa den Maade kan der forsaavidt blive idel Glæde.

Jeg forstaaar paa de faldne Udtalelser, at der neppe er stor Sandsynlighed for, at det Særønske vil kunne gennemføres, som vi har i Retning af en mulig Omlægning af et Amt fra 5te Landstingskreds til 6te. Under Hensyn dertil, og da den højtærede Indenrigsminister lægger Vægt paa, at Lovforslaget bliver gennemført hurtigst muligt, vil vi ikke mere fastholde vort Ønske om, at det skal henvises til Udvalg, men vi haaber naturligvis, at de Oplysninger, der kan gives f. Eks. med Hensyn til Muligheden af at gennemføre vort Ønske, og Oplysninger, der kan skaffe Klarhed over Affattelsen af § 2, kan gives os mellem første og anden Behandling.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Jeg takker det ærede Medlem for hans Udtalelser og for den Beredvillighed, man har vist til at fremme Forslaget; jeg angav før de Grunde, der taler for, at det, forsaavidt Forholdene tillader det, bliver hurtigt gennemført. Til det ærede Medlems Udtalelser om Kommissionen skal jeg sige, at jeg finder det rigtigt, naar det ærede Medlem fremhæver, at man maatte erindre, at man ønskede Valgloven gennemført før en Kommissionsbehandling, men ved Siden af denne Indvending fandt man ogsaa, at et Rigsdagsudvalg bedre kunde arbejde med disse Sager, og det var væsentligt paa dette saglige Punkt, der den Gang var Uenighed mellem os; men jeg skal ikke vende tilbage dertil.

Til Hr. Hans Nielsen vil jeg gerne sige, at der ikke levnes Indenrigsministeriet ret lang Tid til at undersøge, hvorledes det har sig med disse 10 000 Vælgere, der bliver opgivet som et nyt Parti; det ærede Medlem vil erindre Valglovens Bestemmelse i saa Henseende. Men der foretages af Indenrigsministeriet, ved Stikprøver og paa anden Maade, alt, hvad der kan foretages for at konstatere, at det virkelige er Vælgere, der er opførte paa den Liste, som bliver indgivet. Ved sidste Valg fik Sagen ikke praktisk Betydning. Jeg fik Bud om, at der mulig vilde blive anmeldt et nyt Parti, og efter den Sædvane, der følges her paa Rigsdagen med Hensyn til Valgfrister o. s. v., opgav jeg, at det var ligegyldigt, hvor sent om Aftenen den sidste Aften Anmeldelsen til mig fandt Sted, naar blot